

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ମାଧ୍ୟାମଗର

ସ୍କୁଲ୍ ଓ ବିସ୍କୁଟିର ଅନ୍ତରାଳେ ନୌବାଣିଙ୍ଗ୍

ମହାଭାଗତୀଯ ପରମଗାରେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ଥିଲେ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ସତ୍ୟଜ୍ଞାତି । ଏହି ଜାତିର ବୌଦ୍ଧିକ ଓ ବୈଷ୍ଣୋଦ୍ଧିକ ଶ୍ରୀଶୂର୍ଯ୍ୟ ଜୀବିତାସ

ତୁଳିଙ୍ଗର ଜନସାଧାରଣ ଯେ
ଯଶସ୍ଵୀ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିଥିଲେ, ଏହା ନିଃସମ୍ପଦରେ କୁହାୟାଇପାରେ ।
ଏହି ଜାତି ପାଇଁ ସମୁଦ୍ର ଥିଲା ଏକ ଆହାନ । ସମୁଦ୍ରଯାତ୍ରା ଓ ନୌ-
ବାଣିଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଶା ବା କଲିଙ୍ଗ ଭୂମିକା ଭାରତ
ଇତିହାସରେ ଏକ ଗୋରବମୟ ଅଧ୍ୟୟ । ଅତେବେଳେ ଏହି କଲିଙ୍ଗ
ରାଜ୍ୟର ସୁନ୍ଦରୀ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳରେ ବହୁ ବନ୍ଦର ଥିଲା । ଏସବୁ
ବନ୍ଦରମାନଙ୍କରୁ ସାଧବ ପୁଅମାନେ ସୁନ୍ଦରରୁ ଅନେକ ଦୂର ଦରିଆପାରି
ଦେଶମାନଙ୍କରେ ନୌ-ବାଣିଜ୍ୟ କରି ଏ ଦେଶକୁ ଧନଶାଳୀ କରିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କରିତି, ସାହିତ୍ୟ ଓ ଶିଳ୍ପ ଭାର୍ତ୍ତର୍ଥ୍ୟର ପ୍ରତାର

ତେଣୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଷା ନିର୍ବିଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣମାନ ଅବକାଶରେ ନୌକା ଉସାଇ “ଆ କା ମା ବୈ, ପାନ ଗୁଆ ଥୋଇ/ପାନ ଗୁଆ ତୋର, ମାସକ ଧର୍ମ ମୋର” ଉଚାରଣ ପୁର୍ବକ ନିଜର ସଂସ୍କରି, ଏତିଥି ଓ ପରଖାକୁ ମୁରଣ କରିଥାଏ । ଏହା କେବୁ କାଳରୁ ଆମ ସାମାଜିକ ଜୀବନର ଚଳଣି ହୋଇ ରହିଆସିଛି, ତାହା ଅବଧାରଣା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ତଥାପି ଏହାକୁ ଅତୀତ ଓଡ଼ିଆ ସାଧକପୁଅର ନୌ-ଯାତ୍ରାର ବାର୍ତ୍ତାବହ କହିଲେ ଅତ୍ୟକ୍ରି ହେବ ନାହିଁ । କୁହାୟାଏ କଳିଙ୍ଗ ବଶିକ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣମାନ ଦିନ ପ୍ରଥ୍ୟକ୍ଷରୁ ମ୍ଲାନ କରି କଳିଙ୍ଗଜାତ ପାନର ବିନିମୟରେ ଜାତା ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳରୁ ଯେଉଁ ଗୁଆ ଆମଦାନି କରେ, ସେହି ପାନ ଓ ଗୁଆ ଶୁଦ୍ଧ ମନରେ ଗଜାମାତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ଧର୍ମର ଦ୍ୱାରି ଦେଇ ବାଣିଜ୍ୟ ନୌକା ମେଲି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ନୌକାପୁଷ୍ଟରେ ଭାସି ଭାସି ତାଟ ଦେଶରୁ କ୍ରମେ ଅନ୍ତର ହେବାବେଳେ ସମବେତ ଆମ୍ବାୟସଜନଙ୍କୁ ବିଦୟକଳୀନ ଜଙ୍ଗତବାଣୀ ଶୁଣାଇଥିଲା -ଆ କା ମା ବୈ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଶାରଠାରୁ କାର୍ତ୍ତିକ ମଧ୍ୟରୁ ଫେରିବି, ଭୟ କରନା

ଏହାର ସ୍ନାରକାଳୀକା ସଦୃଶ କାର୍ତ୍ତିକପୂର୍ଣ୍ଣମା ଦିନ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକାୟତରେ ବୋଇତ ବା ନୌକ
ଉସା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଆସୁଛି । ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁଠି
ଆବାଳକୁବ୍ରବନ୍ଧିତା ଧର୍ମ ପାଳନ କଲାଭଳି ନଦୀ ଓ ସମୁଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତିକା ସମନ୍ଧିତ
ବୋଇତ ଉପେଇ ଆଲୋକିତ କରିଥାନ୍ତି । କଦଳୀ ପାଶୁଆରେ ବୋଇତ, ପାନ ଗୁଆ,
ବତୀ ଓ ଦୁର୍ବାଷତ ଏହାର ଉପକରଣ । ବଞ୍ଚିତଃ ଏହି ବୋଇତ ଉସା ନିଶ୍ଚିତତାବେଳୀ
ବନାପନାର ଏକ ପ୍ରତାଙ୍କ । ଘରକୁ ଧନରତ୍ନ ଧରି ଫେରୁଥିବା ସାଧବମାନଙ୍କ ସନ୍ଧାନରେ
ଏହା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଆସୁଛି । ଯାହାପଳକରେ ଆଜିବି ସାରପାରି ବାଣିଜ୍ୟର ମହାବ୍ରକ୍ତି
ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଉପଲବ୍ଧ କରି ଆସୁନ୍ତି ଏବଂ ବୋଇତ ଉସାଇ ସେ ସ୍ଥିତିକୁ ଆଲୋକିତ କରି
ରଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ କହିବାକୁ ଗଲେ କଲିଙ୍ଗ ଅଧ୍ୟବାସୀମାନଙ୍କର ନୌ-ଚାଳନା ଓ
ନୌ-ବାଣିଜ୍ୟ ପରିପରା ଭାରତର ଗୌରବାବହ ଜତିହୁସର ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ । ଭାରତୀୟ
ସଂସ୍କୃତର ପରିପ୍ରକାଶ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭାରତ ଓ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏଥିଆ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟିକ
ମୂଲ୍ୟକ ବନ୍ଦି ଲଭିବା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ନାହିଁଲା ଓ ମାଧ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶିଷ୍ଟ ଅନନ୍ତର ।

A photograph showing a woman in a pink sari with a red bindi and multiple bangles on her wrists, performing a ritual. She is holding a small white object, possibly a lamp or a flower, over a decorated surface. In the background, another person in a white shirt is visible, and there are colorful fabrics and decorations, suggesting a festive or ceremonial setting.

ଉପକୁଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ଓ ସେପୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପାଲୁର ଥିଲା ସର୍ବଚୂହତ । ଏପରି ଶୌଗୋଳିକ ଚୋଲେମା ପାଲୁର ବନରକୁ ସେକାଳର ସମୁଦ୍ରଗାମୀ ନୌକାଗୁଡ଼ିକର ଏ ବିଶିଷ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ର ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବିବରଣୀରୁ ସମ୍ମ ଅନୁମୋଦ ଯେ, ଏ କାଳରେ ପାଲୁରଠାରୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମ୍ଭବର ହେଉଥିଲା ଓ ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଦିର ଦେଇ ବ୍ରହ୍ମଦେଶ, ଶ୍ରୀମାନ (ଆଇଲାଞ୍ଚ), ତାମରପର୍ବତୀ (ସିଂହଳ), ସୁରର୍ଭ୍ରଦୀପ (ଜାତା) କମ୍ପୋଜ, ଚପା (ଆଧୁନିକ ଭିତ୍ତିନାମର ଅଞ୍ଚଳ) ଦେଶମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ କଳିଙ୍ଗର ନାବିକ ଓ ବଣିକମାନେ କୃତିର ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ଯାହାପଳରେ କଳିଙ୍ଗ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କରିତ ପ୍ରସାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

A painting of a traditional Indian temple (Devi Mandir) situated on a rocky island in the middle of a body of water. The temple has a tiered roof and is surrounded by trees. In the background, there are rolling hills under a clear blue sky with a few wispy clouds. Several small boats are visible on the water around the island.

ଦୂରଦେଶକୁ ଯାଇ ବଣିକମାନେ ବହୁତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏ ଦେଶନ ଧନୀ ଓ ସମ୍ପଦିଶାଗୀତିରେ ଉପରେ ଥିଲୁଛି ।

କୁଟ୍ଟିଦେଖାନ୍ତି ଆଜି ପଦବୀରୀମେ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ଏବେଜ୍‌ଜୁଲୀ ପାଇବା ଓ ସ୍ଵାତ୍ମଜୀବିନୀ
କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ଉଡ଼ିଶା ବଦରମାନଙ୍କରୁ ମାଳକକାଳୁ ବସାଇ ଦ୍ରୁବ୍ୟମାନ
ରହୁଣାମାନ ହେଉଥିଲା । ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଦେଶ
ଲୋହିତସାଗର ଉପକୂଳୀରୁ ଆବେନ ଓ ଜେହାବନ୍ଦର ବ୍ୟତ୍ତାବ୍ଦ ବନ୍ଦାମ, ପେଣ୍ଠି, କେନାସରିମ
ଆଚିନ ଆଦି ବନ୍ଦର ସହିତ ସହର୍କର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିଥିଲା । ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ
ଇଉରୋପୀୟ ବଣିକମାନେ ଉଡ଼ିଶା ଉପକୂଳ ସହିତ ପରିଚିତ ହେଲେ ଏବଂ ପରେ ପରେ
ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାରରେ ଲିପି ରହିଲେ । ପର୍ବତୀରାଜ, ଓଲଦାର, ଦୀନମାର ଓ ଫରାସୀ ବଣିକ
କମ୍ପାନୀଙ୍କର ବଣିଜ୍ୟକ ସଂସ୍ଥାମାନ ଉଡ଼ିଶା ଉପକୂଳରେ ଗଢ଼ିଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ

ଭାରତୀୟ ବଣିକମାନେ ଛଂରେଜ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସ୍ଵର୍ଗରେ କଲିଯ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ ।
ମୋଟ ଉପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ବାଣିଜ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ କଳିଯ ଭୂମି ଉତ୍ସବ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଓ ପାଶର
ଭୂଷଣ ସହିତ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିବିଦି ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ନୌବାଣିଜ୍ୟ
ଶ୍ରେଣୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବେ ଶାଖାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପାଇଁ ମିଶି ଦେଖିଥାବୁ ଏହେଠାରେ ଏହି

ଏତହ୍ୟ ଅନ୍ଧାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପ୍ରୟେତ୍ତ କୋଣାର୍କ ପ୍ରକାରେ ତଷ୍ଠ ରହିଥିଲା । ଜଂରେଜମାନେ ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର କଳାପରେ ବହୁ ବନ୍ଦର ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ କେତେକ ନାମକୁ ମାଥୁଲା, ସେମୁଡ଼ିକ ଜଂରେଜ ସରକାରଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚିଆରରେ ରହି କେବଳ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ପାଇଁ ବନ୍ଦର ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

A photograph capturing a traditional Indian religious ceremony, specifically a Ganga Aarti, taking place at a riverbank. In the center, several women are gathered around a dark, rippling body of water. They are dressed in vibrant saris of orange, red, and blue. One woman in a red sari is prominently featured, her hands submerged in the water as she performs a ritual. Another woman in a yellow sari stands to her left, also engaged in the ceremony. To the right, a woman in a purple sari looks on. The water surface is adorned with numerous small offerings, including white flower petals and small bowls. In the background, more people are visible, some holding cameras to capture the moment. The overall atmosphere is one of reverence and community.

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଲୋଚନାରେ ତୁଳସୀ ବିବାହ

ପ୍ର । କାନ କାଳରେ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ ନାମରେ ଏକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଦୈତ୍ୟ ଥିଲା । ତା'ର ପଢ଼ାର ନାମ ଥିଲା ବୃଦ୍ଧା । ବୃଦ୍ଧା ଥିଲା ଜଣେ ପଢ଼ିବୁଦା ମହିଳା । ଏହି କାରଣରୁ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ପରାକ୍ରମ ଏବଂ ତେଜ ଅଧିକ ବଳଶାଳୀ ଥିଲା । ଏହିପରି ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ ଦେବ, ମାନବ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଚଲାଇଲା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦରେ ଜିତିନେଲା । ଦେବରାଜ ଜନ୍ମିଲୁ ସର୍ବ ଛାତ୍ରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଦେବଗଣ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ତି ହେଲେ । ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଗୁହାରି କଲେ । ଦେବଗଣ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ପଢ଼ୀ ବୃଦ୍ଧା ଜଣେ ପଢ଼ିବୁଦା ନାରୀ, ତାର ସତୀତ୍ଵ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ପରାକ୍ରମୀ ତେଜ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଫଳରେ ତାକୁ ହରାଇବା ସହଜସାଧ ହୋଇପଡ଼ିବ । ଶେଷରେ ଶ୍ରୀହରି ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ ବେଶ ଧାରଣ କରି ବୃଦ୍ଧା ନିକଟକୁ ଗଲେ । ବୃଦ୍ଧା ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମାୟା ଜାଣିପାରିଲା ନାହିଁ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ସେ ନିଜ ପତି ବୋଲି ଭାବିଲା । ଫଳରେ ତାର ସତୀତ୍ଵ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ଅନ୍ୟପଟେ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ଦେବତାଙ୍କ ସହିତ ଲାଭୁଥିବା ପରାକ୍ରମୀ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ତେଜ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ଫଳରେ ସେ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଘରଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପରେ ବୃଦ୍ଧା ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲା । ସେ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇ କହିଲା ଯେ ମୋ ସହିତ ଛଳ କରିଥିବାରୁ ଦୂମକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ କନ୍ଦ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପଢ଼ାବିଯୋଗ ସହିବାକୁ ହେବ । ଏହା କହି ବୃଦ୍ଧା ନିଜ ପଢ଼ିଙ୍କ ସହିତ ସତୀ ହୋଇଗଲା ।

ଯେଉଁ ଶ୍ଵାନରେ ବୃଦ୍ଧା ସତୀ ହୋଇଗଲା ସେଠାରେ ଏକ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ ଉଠିଲା । ସେବେଠାରୁ ବୃଦ୍ଧା ତୁଳସୀ ନାମରେ ପୂଜା ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଘୋରାଣିକ ଆଖ୍ୟାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଶ୍ରୀହରିକୁ ପଥର ହୋଇଯିବା ଲାଗି ବୃଦ୍ଧା ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପଟେ ବୃଦ୍ଧାକୁ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷରେ ପରିଣତ ହୋଇ ପୂଜା ପାଇବା ଲାଗି ଶ୍ରୀହରି ବରଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁ ମଣିଷ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ସହିତ ତୁଳସୀ ବିବାହ ପୂଜା କରାଇବ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପରମଧାମ ପ୍ରାୟ କରିବ ବେଳି ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ବରଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ କାର୍ତ୍ତିକ ଶ୍ରୀଙ୍କ ଏକାଦଶୀ ତିଥୁରେ ତୁଳସୀ ବିବାହ ଉପବ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଥାଏ ।

କାରିକ ଶୁଣ୍ଡ ପକ୍ଷ ଏକାଦଶୀରେ ଭାରତର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ତୁଳସୀ ବିବାହ ପାଲିତ ହୁଏ । ହିନ୍ଦୁ
ପୁରାଣ ଅନୁଯାୟୀ ତୁଳସୀ ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱପ୍ରିୟା । ତୁଳସୀ ପତ୍ର ବିନା ବିଷ୍ଣୁ ପୂଜନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏନାହିଁ ।
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁହେଁ ପତି-ପତ୍ନୀ । ଏହି ଦିନରେ ସାଧାରଣତଃ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତିମା ବା ଶାଳଗ୍ରାମ ସହ
ତୁଳସୀ ପତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବୈଦିକ ରାତିରେ ବିବାହ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୁଏ । କିମ୍ବଦତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଜଳନ୍ଧର ରାକ୍ଷସର
ପତ୍ନୀ ବୁଦ୍ଧା ଥିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପତିବ୍ରତା । ତେଣୁ କେହି ଜଳନ୍ଧରଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିପାରୁ ନଥୁଲେ । ଦେବଗଣ
ବାରମ୍ବାର ପରାଜିତ ହୋଇ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଶରଣ ପଶିଲେ । ବୁଦ୍ଧାଙ୍କ ପତିବ୍ରତା ଧର୍ମ ନ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଏହା
ସମ୍ବନ୍ଧ ନଥୁଲା । ଏହି କାମଟିକୁ ବିଷ୍ଣୁ ତୁଳାଇଲେ ଏବଂ ପରିଶାମସ୍ଵରୂପ ରଣାଙ୍ଗନରେ ଜଳନ୍ଧର ନିହତ
ହେଲା । ବୁଦ୍ଧା ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ସହ
ଅଗ୍ନିରେ ନିଜକୁ ଖାସ ଦେଇ ସତୀ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ସ୍ନାନରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ତୁଳସୀ ଗଛ । ଅନ୍ୟ
ଏକ କିମ୍ବଦତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ କଳାପଥର ପାଲଟିବାକୁ ସେ ଶାପ ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ପଥର ସହ ତାଙ୍କର
ବିବାହ କରାଇବା ପାଇଁ ଭଗବାନ ବର ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁ ମଣିଷ ତୁଳସୀ ସହ ଶାଳଗ୍ରାମର ବିବାହ
କରାଇବେ, ତାଙ୍କୁ ପରମ ଧାମ ପ୍ରାୟ୍ଵି ହେବ । ଏହା ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବିବାହ ।

କଟକ, ଦୂରଭାଷ : ୯୭୭୮୩୪୯୯୭/୮୨୮୦୯୩୩୮୩

ଭାରତ ଯୋଡ଼- ଓଡ଼ିଶା ପରିବହନ ଯାତ୍ରା

ହଜ୍ରାର ହୁଏ କାହିଁ ତେଣୁଥିବା, କର୍ମା ଓ ସାଧାରଣ ଜନତା ଏହି ଭାଗର ଯୋଡ଼ି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯାତ୍ରାରେ ସାମିଳ ହୋଇଥିଲେ । ପିର ବଜାର ସ୍ଥିତ ଦରଘାରେ ଚାଦର ଚଢାଇ ଏବଂ ନିକିରସୁ ହଜ୍ରାନ ମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଜାନୀଯଙ୍କ ଓ ଅନ୍ୟ କରିଷ୍ଟ ନେତୃବର୍ଗ ପୂଜାର୍କଣା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆଶାର୍ବଦ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଯାତ୍ରା ଯେତେ ଆଗ୍ରା ଆଗ୍ରା ଯାଥଥିଲା ଜନସାମଗ୍ରି ସେମିତି ବଡ଼ ବଡ଼ ଚାଲିଥିଲା । ତେଳଙ୍ଗାପେଣ୍ଣୁ ଓ ପ୍ରତାପନଗରୀ ଠାରେ ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଜାନୀଯଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଜନତା ତଥା କଟକ ଜିଲ୍ଲା କଂଗ୍ରେସ ନେତୃବର୍ଗ ସାରା ଜରିବା ସହିତ ପଦଯାତ୍ରାରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମାର୍ଜରେ ଏହି ପଦଯାତ୍ରା ୧ ୨ କି.ମି. ଅତିକ୍ରମ କରି କଟକ ଗୋପାଳପୁର ଠାରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ବିରତି ନେଇଥିଲେ । ଅପରାହ୍ନରେ ପଦଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏହା ଜଗତପୁର ଛକଠାରେ ପଂହୁଚିବା ପରେ ଦିତ୍ୟାୟ ଦିନର ଯାତ୍ରା ଶେଷଦେଲା । ରାତ୍ରରେ ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଜାନୀଯଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାଲୟୁ ସଂପ୍ରଦାୟର ବହୁ ନେତୃବର୍ଗ, ଆଜନକାରୀ, କୃଷକ, ଶ୍ରୀମି ଓ ସାମାଜିକ କର୍ମମାନଙ୍କୁ ଭେଟି ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଜାନୀଯଙ୍କ ସାମ୍ବଦ୍ଧିକାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଚ୍ଚ ଦେବ କହିଥିଲେ ଯେ ଭାରତ ଯୋଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯାତ୍ରାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଡେବିଶାର ଦୀର୍ଘ ୨ ୨ ବର୍ଷ ଓ କେତ୍ରର ଫର୍ମର ଏକ କଳିକି, ଦୂର୍ମାତ୍ରିଖୋର, ଭ୍ରାଷ୍ଟାଗାରୀ, ଗଣତନ୍ତ୍ର ଓ ସମ୍ବିଧାନ ବିରୋଧ ସରକାର ବିରକ୍ତରେ ଜନସତେଜନତା କରିବା । ଏ ରାଜ୍ୟର ଯୁବକ ଆଜି ଦିଶାହାନ । କୃଷକ, ଶ୍ରୀମି, ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ବର୍ଗ, ମଧ୍ୟବିତ ଆୟକାରୀ ବର୍ଗ ଉପମେଷ୍ଟ ଓ ଅଭ୍ୟାସିତ । ମହିଳାମାନେ ଆଜି ଅସୁରକ୍ଷିତ । ହଜ୍ରାର ହଜ୍ରାର ସଂଖ୍ୟାର ଲୋକ ଆଜି ବାଦନ ଖପିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ୨ ୨ ବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ବି କୃଷିଭିତକ ଶିକ୍ଷା ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । କେବଳ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ବାଚିବା ପାଇଁ ଶଶ ଏମାତ୍ରେ ଦିଷ୍ଟଖତ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ବି ଫଳବତୀ ହେଲା ନାହିଁ । କୃଷକର ଆୟ ଦିଗ୍ବୁଣ୍ଣି କରିବାପାଇଁ ୨ ୦ ୧ ୨ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ ହେଲା ନାହିଁ ସତ ୨ ୦ ୨ ୨ ବେଳକୁ ଆମ ରାଜ୍ୟର କୃଷକର ଆୟ ସାରା ଭାରତବର୍ଷର ସର୍ବନିମ୍ନ ହେଲା ଏହା ହେଉଛି କୃଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠା ଓ ଦାୟିତ୍ୱ । ବାସହାନଙ୍କୁ ଗୁହ୍ୟପ୍ରୟୋଗ ଜମି ଓ ବାସହାରକ ମୁଣ୍ଡ ପରରେ ଛାତ ପର ନାହିଁ । ସବୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ରହିଯାଉଛି । ମାଳ ମାଳ ଯୋଜାନ କିନ୍ତୁ ଫଳ କିଛି ନାହିଁ । ଖାରଟି ମୁଦ୍ରାସ୍ଵର୍ତ୍ତି ଆଜି ୨.୪୧ରେ ପଂହୁଚିଲାଣି । ମହିଙ୍ଗାମାତ୍ରରେ ଡିଶା ଲୋକଙ୍କ ଅଂଶ ଭାଜିଗଲାଣି । ବିଶ୍ୱ ସ୍ଵଧ୍ୟ ସ୍ଵଚକାଳ ତାଲିକା ଅନ୍ୟଦୀରେ ଭାରତର ସ୍ଵର୍ଗ ଆଜି ୧ ୦ ୭, ୧ ୨ ୨ ରାଶି ମଧ୍ୟରୁ ବେଗେଜାର ୪ ୪ ବର୍ଷର ରେକର୍ଡକୁ ଅତ୍ରିକମ କରିପାରିଛି । ଭାରତୀୟ ଚଙ୍ଗାର ବିନିଯୋଗ ମଲ୍ୟ ଆମେରିକାଯି ଭାଲୁର ଭଲମରେ ଆଜି ୮ ୨ ୩ ୫ ପଲାସାରେ ପଂହୁଚିଲାଣି । ଉଥାପି ନରେଇ ଯୋଦି

କ୍ଷାତ୍ର ଦୟାମ୍ଭନୀ ଦୂରୀଣ ପାଇଥାରୁ ଶାଳାଗ୍ରହ ଭୂମିପତ୍ର ପାଇଁ ୧୯.୯୦ ଲଙ୍ଘାରେ ପରିଚାରକ ଏ ଛତ୍ରଲାଭାଁ ଉପରେ ମନ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ର ଦେଖି ବିଶ୍ଵଗୁରୁ ବୋଲି ବୋଲାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵ ଧରି ଆମପ୍ରତିର ଓ ଭାରତକୁ ହିସା, ଦେଶ, ଘୃଣା, ସାଂପ୍ରଦାୟିକତା ସୃଷ୍ଟି କରି ଭାରତକୁ ଭାଗ କରିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି କରାଯାଇନାହିଁ । କଂଗ୍ରେସ ଏ ଦେଶର ମୂଳ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ବଳ ।

ଏହି କର୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରତିନି ପିଷି ସରାପି ଜୟଦେବା ଜେନା, ସତୋଷ ବିଂ ସାଲୁକା, ଭୁଜବଳ ମାଝୀ, ରବି ମଳିକ୍, ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାହୁ, ଦେବାର୍ଣ୍ଣ ପଞ୍ଜନୀଯକ, ବନ୍ଧୁତା ପରିଢ଼ା, ସୃତିରେଜନ ଲେଙ୍କା, ଯାତିର ନଥୁଜ, ନକୁଳ ନାୟକ, ବିଭୁତି ମିଶ୍ର, ବିଶ୍ଵଜିତ ଦାଶ, କିଶୋର ଜେନା, ବାଙ୍ଗନିଧି ବେହେରା, ସନ୍ତ ଦାସ, ସଂଜୟ ପ୍ରିପାଠୀ, ବିଶ୍ୱମ ମହାପାତ୍ର, ଆଲୋକ ଲେଙ୍କା, ଅନ୍ତିମ ବେଦଗା, ପ୍ରକାଶ ମିଶ୍ର, ରଜନୀ ମହାନ୍ତି, କାବ୍ୟ ମହାନ୍ତି, ଆକୁତ୍ତର ଖାନ, ଦେବ ମହାନ୍ତି, ବିନ୍ଦୁ ପାଣି, ବିଶ୍ଵ ମହାନ୍ତି, ମଧୁମିତା ଆରାୟ୍, ସ୍ଵର୍ଗ ମହାପାତ୍ର, ସୁଶ୍ରୀ ପ୍ରିପାଠୀ, ବିଶ୍ୱଭୂଷଣ ମହାପାତ୍ର, ନଳିନୀକାନ୍ତ ନାୟକ, ରଣଜିତ ସେନାପତି, ବିଭୁତିଭୂଷଣ ମହାପାତ୍ର, ଡ. ବିପୁଳ ଶିଳାଦିତ୍ୟ, ଅନୁରୂପୀ ସାହୁ, ମନୋଜ ବିଶ୍ୱାଳ, ଶିଶୁର ରଥ, ସତ୍ତବନନ୍ଦ ରାତତ, ପ୍ରିୟଜିତ ରାୟ, ରାଜୁ ଦ୍ୱାଇଁ, ଶୋଭା ବିଂ, ବିଶ୍ଵାମାଥ ଶତପଥ୍, ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଜନୀଯକ, ବରଦା ସାହୁ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସାହୁ, ଉତ୍ତମ ବେହେରା, ମାନସ ନାୟକ, ରାଜାକ ମହାନ୍ତି, ନିର୍ଜନ ଦାସ, ବିଶ୍ଵ ସାହୁ, ମୁଣ୍ଡା କଷନୀ ରାତରାୟ, କର୍ଣ୍ଣାରେତ, ଜେ କାମାଶ ରାଓ, ହିମାଶୁ ରାତତ, ଅଶୋକ ସାହୁ, ସେଇ ଜୀପର, ବାବୁ ରାଓ, ରାଜଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର, ଦଲି ମାଝୀ, ସମେତେନ୍ଦ୍ର ହାତି, ଉତ୍ତରେନ୍ଦ୍ର ଭୂତ୍ରୀ, ପ୍ରଭାତ ଭୂତ୍ରୀ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଗୋହାୟତ, ଅଭିଷେକ ମହାନ୍ତି, ଦାପକ ମହାପାତ୍ର, ଏମତି ଶାହାଦୁଲ୍ଲାହ, ମନୋଜ ସାହୁ, ଶ୍ରୀଯାମ୍ବିତା ପଣ୍ଡା, ଦୁର୍ଗା ପାତ୍ରା, ଆଶିଷ ମଳିକ୍, ମୋହନ ଜେନା, ଅଶୋକ ଦାସ, ସୌମେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି, ପ୍ରଭାତ ପ୍ରଭାପ ବିଂ, ମାନସ ସେୟୀ, ସେଇ

